

Gördüklerimin ve Yaşadıklarımın Yorumunu Size Bırakıyorum

Cumhuriyetin ilk yıllarında yapılan hararetli tartışmalardan biri de “**Avrupa Medeniyeti**” üzerine olmuş. Bir kısım aydınlarımız Avrupa medeniyeti için bir gümrük koyalım. Ülkemiz için lazım olan fen ve teknolojiyi alalım, diğer bir kısmı da “ Yo... Medeniyet bir bütündür gümrük konulamaz fen ve teknolojisi yanında, kültürüyle beraber almamız gerekir.” diye fikir beyan etmişler. .

Almanya- İngolstadt'daki kardeş okulumuz Apian Gymnasium Lisesi'nin daveti üzerine 1985 yılında gittiğim Almanya'da şahit olduğum iki olayla, ülkemde yaşadığım iki taze olayı anlatarak yorumu siz okurlarıma bırakacağım. Almanya'da gördüklerimin ve yaşadıklarımın şahitleri İngolstadt Üniversitesinde çalışan arkadaşım Doç. Dr. Kemal Çobanoğlu ile Manisa Lisesi Müd. Baş Yard. Hikmet Öymener ve Müd, Yardımcısı Mustafa Çağaydın'dır.

1- Okulun görevlendirdiği karı-koca iki öğretmenin rehberliğinde kardeş okulumuzun hazırladığı gezi programı dolayısıyla Alpler'e teleferik gezisine giderken yolumuzun üzerindeki şehirlerdeki gezilecek yerleri de program dâhilinde geziyoruz. Bu arada otobüste bay- bayan karı kocanın da 5 ile 6 yaşlarındaki güzel mi güzel Sabrina adlı kızları da otobüste. Ama ilk bakışta sanırsınız ki Sabrina bu bay ve bayana ait değil. Olabildiğince çocuğa mesafeli davranıyorlar.

Bir ara Münih'te bir müzeyi gezerken bu sevimli Sabrina'nın başını okşamak istediğimde Sabrina benden öyle bir ürktü ki adeta birkaç adım benden uzaklaştı. Yanımızda Almanya'da İngolstadt üniversitesinde görev yapan Doç. Dr. Kemal Çobanoğlu kardeşim: “ Kadir bey! Burada çocuklar sevmeye alışık değildirler. Öyle her gördüğün çocuğu sevemezsin.” deyince, adeta kendinden utandım.

Şayet anne – babası olmasaymış benim bu durumumum tacize girer, kendimi karakol ve sonunda cezaevinde bulabilirmişim.

Bu durum karşısında ben Sabrina'ya karşı mesafeli durmaya başladım. Yanıma yaklaşırsa bile ben ondan uzaklaşmaya çalıştım. Fakat Sabrina hep beni yan gözle izlemeye ve bu defa o bana yaklaşılmaya başladı. Göz göze temaslarımızın sonucu Sabrina bir ara geldi elimi tuttu. Benimle gezmeye başladı. Hatta yorulduğunda sırtıma bindi. Otobüste hep benim yanıma oturdu. Gezi boyunca bir kez olsun anne- babasının yanına oturmadı ve onların elinden tutmadı.

Sonunda bir haftalık gezi programımız bitti. Ülkemize dönmek için okulun önüne gelen otobüse annesiyle, babasıyla bizi uğurlamaya gelen Sabrina da bindi. Vedalaştıktan sonra otobüs hareket edeceği halde annesi , babası Sabrina'yı bir türlü otobüsten indiremiyorlar. Sorduklarında; kendi dillerine göre “ **Ben de Kadir amca ile gideceğim**” diye tutturdu. Nihayet annesi- babası Sabrina'yı ağlayarak otobüsten zorla indirdiler.

2-Bir akşam işçi kardeşlerimizin daveti üzerine Manisa Belediyesi'nin destekleriyle Manisa straBe (caddesinde) bulunan Kocatepe Camiine gittik. Geç vakitlere kadar sohbet edip ayrılırken camide kalan Niğdeli bir kardeşimizin caminin misafiri olduğunu söylediler. “ Hayırdır eşini getirmedi mi? dediğimde “ Hocam eşi çoluk çocuğu hepsi burada ama evden uzaklaştırma cezası almış. Evine gidemiyor” dediklerinde inanamadım öyle şey mi olur?” dediğimde, “ Hocam burada oluyor.” dediler. “ Nasıl oluyor?” dediğimde. “ Engenlik çağındaki kızının yanlış davranışları dolayısıyla ikaz ettiğinde, kızı polisi arayarak ‘ babam bize evde şiddet uyguluyor’ şikayeti üzerine evden bir ay uzaklaştırma cezası almış. Değil evine evinin yakınından bile geçemiyor” dediklerinde, hayretler içinde kalmıştım.

3- Bundan birkaç ay önce Kani İyitürk kardeşimle Şeyh Fenari Camiinden yatsı namaz çıkışımızda bir bankın üzerinde battaniye ve yastık gördüm. Kani bey de caminin dernek başkanı olduğu için sordum: “ **Bu battaniye ve yastık neyin nesi?**” dediğimde, “**evden uzaklaştırama cezası almış bir kardeşimiz.**” dedi.

4- Ben çocukları çok severim. Geçen gün evden çıkıp dolmuşa bindiğimde, yanımdaki boş koltuğa bir anne, ana okuluna giden oğlan çocuğunu oturttu. Her çocuk gibi bu çocuk da o kadar güzel ki. Çocuğa: “Bereket elimi başına koyup okşamadan “ Yakışıklı adın ne?” diye iltifat etmek istememe fırsat bırakmadan, anne hışımla çocuğu yanımdan aldı. Bu kadar güvensiz ve sevgisiz büyüyen çocukların yarın ki oluşturacağı toplumu varın siz düşünün.

Evet, Batı medeniyetinin fen ve teknolojisine aşılmayacak şekilde sağlam betonarme gümrük duvarı örmüşüz ama kültür ve yaşam tarzına da gümrük kapılarımızı arkasına kadar cömertçe açmada başarılı olmuşuz. Kültürünü ve adetlerini almışız da fen ve teknolojisine karşı da gümrük duvarını kavi örmüşüz. Bizimle beraber yola çıkan Japonya ile çok sonraları yola çıkan Güney Kore’ de bizim aksimize Batının fen ve teknolojisine kapılarını arkasına kadar açmış, ama kültürüne ve yaşam tarzına da gümrük duvarlarını sağlam örmüş. Sonuç mu?

Sonuç mu? Sonucu da varın siz yorumlayın! www.kadirkeskin.net

Not: Geçtiğimiz ay eğitim semineri için gittiğim Konya- Karapınar ilçesinde tanıdığım iki güzel insan İlçe Kaymakamı Sayın Oğuz Cem MURAT beyefendi ile İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın İbrahim ÜNAL beyefendilere, zaman ayırıp beni misafir ettikleri için çok teşekkür ederim. Seminerime vesile olan okulun idarecileri Mehmet BALIKCI ile Lokman ULUSOY bey kardeşlerime de ayrıca teşekkür ederim.www.kadirkeskin.net

